

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Anenii Noi din 06 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 iunie 2014, declarat de inculpatul

Bruțhii Nicolai Victor, născut la 06 iulie 1968,
originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Băcioii Noi 1.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.01. - 06.03.2014;

Instanța de apel: 06.06. - 25.06.2014;

Instanța de recurs: 31.03. - 20.05.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 06 martie 2014, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Nicolai Bruțhii a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat în mod solidar de la Vitalie Cebotari și Nicolai Bruțhii în beneficiul părții vătămate Gheorghe Țurcanu suma de 18451 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și Vitalie Cebotari, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Vitalie Cebotari în urma înțelegerii prealabile cu Nicolai Bruțhii și încă două persoane, în privința cărora cauza penală a fost disjunctată într-o procedură separată, pe timp de noapte, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, prin pătrundere au intrat în magazinul ce-i aparține lui Gheorghe Țurcanu, amplasat în s. Troița Nouă, r-nul Anenii Noi, de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale în valoare totală de 18451 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Gheorghe Țurcanu o daună materială în proporții considerabile.

3. *Inculpatul* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în temeiul art. 109 Cod penal să fie încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților.

A mai solicitat inculpatul să nu fie lipsit de libertate, deoarece are la întreținere doi copii minori și a achitat părții vătămate prejudiciul cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 iunie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 61 Cod penal și art. 2 Cod de procedură penală a reținut că, vinovăția lui Nicolai Bruțchii în săvârșirea infracțiunii imputate a fost cu certitudine stabilită în cadrul ședinței de judecată, în baza probelor administrate și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță corect a constatat că acțiunile inculpatului Nicolai Bruțchii întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, conform indicilor furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane prin pătrundere în încăpere cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a reținut că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești vinovăția lui Nicolai Bruțchii în săvârșirea infracțiunii nominalizate a fost dovedită prin probele pertinente și concludente și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 ianuarie 2012 a magazinului (f. d. 23-24, vol. I); planșa fotografică a procesului-verbal de cercetare la fața locului (f. d. 25-32, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 01 octombrie 2013 (f. d. 85, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor (f. d. 86, vol. I); planșa fotografică (f. d. 87-88, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 18 octombrie 2013 (f. d. 91, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 25 octombrie 2013 (f. d. 94, vol. I).

Instanța de apel a luat în considerație că la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de nenumărate ori, precum și că inculpatul a săvârșit intenționat fapta social-periculoasă.

Instanța de apel a evidențiat și faptul că din materialele dosarului rezultă că Nicolai Bruțchii a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce denotă că prin prisma prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de norma incriminată.

Ce ține de argumentul inculpatului invocat în cererea de apel prin care *s-a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților conform art. 109 Cod penal*, instanța de apel l-a respins ca neîntemeiat, considerându-l pur declarativ și fără suport probatoriu, iar cu referire la Recomandarea Curții Supreme de Justiției nr. 56 din 04 noiembrie 2013 „Cu privire la aplicarea art. 109 CP și 276 CPP în cazurile împăcării părților” a evidențiat că în cazul împăcării părților evenimentul împăcării părților trebuie să aibă loc în fața organului de urmărire penală ori a instanței de judecată. Aceasta poate avea loc prin depunerea unor cereri

de către fiecare dintre părți, ori prin declarațiile verbale, consemnate într-un proces-verbal întocmit de organul de urmărire penală, iar după caz în procesul-verbal al ședinței de judecată. În acest ultim caz, declarațiile cu privire la voința de a se împăca, este rezonabil să fie separate, semnate de către părți.

Astfel, instanța de apel a argumentat că partea vătămată nu a depus cerere de împăcare, nici în faza de urmărire penală și nici în instanța de fond, deși aceasta a avut posibilitatea reală de a se folosi de acest drept, mai mult că din procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 195, vol. I) rezultă că reprezentantul părții vătămate, avocatul Dorel Țurcanu a solicitat admiterea acțiunii civile și restituirea pagubei materiale în întregime.

În concluzie, instanța de apel a conchis că motivele apelului sunt nefondate iar prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei și prevederile legislației penale, ceea ce este suficient pentru ca inculpatul să-și corecteze comportamentul și să conștientizeze gravitatea infracțiunii săvârșite.

În partea ce ține de repararea prejudiciului material, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a încasat în mod solidar de la inculpații Vitalie Cebotari și Nicolai Bruțchii, suma de 18451 lei în beneficiul părții vătămate, reținând că acesta nu a fost restituit, iar avocatul Dorel Țurcanu în cadrul ședinței de judecată a susținut în întregime acțiunea civilă, solicitând restituirea pagubei pricinuite.

5. Inculpatul Nicolai Bruțchii, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, solicitând casarea acestora, cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului inculpatul a invocat că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, la adoptarea hotărârii instanța de apel a ignorat prevederile art. art. 14, 16, 113 Cod penal precum și dispozițiile art. art. 7, 96 Cod de procedură penală.

La fel, a menționat, că prima instanță, judecând în ședință publică cauza penală de învinuire a lui Nicolai Șiuchin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, a constatat, că inculpații Nicolai Bruțchii și Vitalie Cebotari împreună cu Nicolai Șiuchin au restituit părții vătămate Gheorghe Țurcanu prejudiciul material cauzat prin infracțiune, cu care s-au împăcat.

Astfel, prima instanță, în temeiul art. 109 Cod penal, art. art. 285 alin. (2) pct. 1), 332 alin. (1), 384-385, 392-394, 396 Cod de procedură penală a adoptat o sentință de încetare a procesului penal de învinuire a lui Nicolai Șiuchin în legătură cu împăcarea părților.

Consideră recurentul că procesul penal urmează a fi încetat cu achitarea sa.

6. Asupra recursului declarat, a depus referință partea vătămată Gheorghe Țurcanu, pronunțându-se pentru inadmisibilitatea recursului din motiv că argumentele invocate de recurent nu corespund adevărului și sunt nefondate, mai mult, el nu a încheiat tranzacție de împăcare cu inculpații Nicolai Bruțchii și Vitalie Cebotari.

7. Verificând argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele

cauzei penale, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar declarat de inculpatul Nicolai Bruțchii rezultă că criticile acestuia referitor la legalitatea deciziei instanței de apel se întemeiază pe dispozițiile prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) Cod de procedură penală care statuează, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

Cu referire la temeiurile invocate de către recurent, Colegiul penal menționează că aceste argumente nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de inculpat.

Aici prezentînd relevanță și prevederile pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ al RM nr. 9 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală” unde este atenționat că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Sub acest aspect, Colegiul penal evidențiază că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța nu a comis careva erori de drept.

În susținerea acestei constatări, Colegiul își expune concluziile în felul următor:

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la temeiul invocat, Colegiul penal evidențiază, că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor instanțelor de fond, inclusiv cele reproduse în conținutul pct. 2, 4 al deciziei în cauză, relevă în mod concludent că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Nicolai Bruțchii și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale a acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar cum ar fi: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 ianuarie 2012 a magazinului unde a fost comisă infracțiunea; planșa fotografică a procesului-verbal de cercetare la fața locului; procesul-verbal de ridicare din 01 octombrie 2013, unde de la domiciliul lui Nicolai Bruțchii a fost ridicat aparatul de sudat și cuptorul cu microunde de model „Delfa”; procesul-verbal de examinare a obiectelor; procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 18 octombrie 2013, unde partea vătămată Gheorghe Țurcanu a recunoscut cuptorul cu microunde sub nr. 2, ca fiind

sustras din magazinul său la 18 spre 19 ianuarie 2012; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 25 octombrie 2013, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de N. Bruțchii (f. d. 23-25, 32, 85-88, 91, 94 vol. I, pct. 2, 4 din decizie).

Referitor la argumentul recurentului *precum că instanța de apel la adoptarea soluției nu a ținut cont de prevederile art. art. 14, 16, 113 Cod penal și de dispozițiile art. art. 7, 96 Cod de procedură penală*, Colegiul penal enunță că recurentul nu a specificat care ar fi esența circumstanțelor care au afectat soluția instanței de apel prin faptul că au fost ignorate prevederile art. art. 14, 16, 113 Cod penal și art. art. 7, 96 Cod de procedură penală invocate de N. Bruțchii în recurs.

În al doilea rând, Colegiul penal menționează și faptul, că nici argumentul recurentului Nicolai Bruțchii sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel inclusiv și în temeiul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, nu poate fi reținut.

Aceasta deoarece, din conținutul normei de drept enunțate se subînțelege că pentru invocarea unui asemenea temei, ar trebui să existe o hotărâre definitivă de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului în baza căreia persoana nu mai poate fi urmărită sau judecată pentru aceeași faptă, fapt ce nu a fost reținut însă, deoarece la caz există doar o sentință de încetare a procesului în legătură cu împăcarea părților în privința lui Nicolai Șiuchin, care a fost de asemenea învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, dar la cererea părții vătămate prezentate în instanța de judecată, care a susținut că inculpatul a restituit prejudiciul, procesul penal a fost încetat.

Nu s-au dovedit a fi veridice nici alegațiile recurentului precum că în conținutul sentinței Judecătorei Anenii Noi din 16 decembrie 2014 instanța de judecată a constatat, că suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune a fost restituită inclusiv și de Nicolai Bruțchii.

Or, lecturând textul actului de dispoziție anexat la materialele cauzei se deduce că partea vătămată care la caz este Gheorghe Țurcanu, a manifestat lipsa cărorva pretenții anume în privința lui Nicolai Șiuchin menționând că anume el a achitat paguba cauzată, iar referitor la alți participanți la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, nu s-a referit.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Bruțhii Nicolai Victor*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 iunie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev